

عنوان مقاله:

منظر فضاهای عمومی و بازتولید اجتماعی هنر (مطالعه موردی: بازارهای شهرهای تهران)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرا سرگزی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

اکبر کیانی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

سمیه پهلوان - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

فاطمه صالحی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

امروزه نگاه به فضاهای عمومی، به عنوان یک ضرورت اساسی در برنامه های توسعه شهری حکایت از بازتولید این فضاها در تقویت وجهه فرهنگی، اجتماعی شهر دارد. هنر عمومی، به عنوان هنر تلفیق شده با فضای عمومی شهرها که در پارک های شهری، خیابان ها، ساختمان های عمومی، مجموعه های مسکونی و هرفضایی که مردم در آنها کار کرده، زندگی می کنند و اوقات فراغت خود را می گذرانند اتفاق می افتد، مفهومی جدید نیست، اما برنامه ریزان و طراحان شهری و کسانی که برای شهر به سیاستگذاری می پردازند، باید آن را به مثابه یک عامل قدرتمند و تأثیرگذار در شهر که می تواند ارتقاء بستر فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی شهرها و فضاهای عمومی را باعث شود، در نظر گیرند. یکی از مکان های مشترکی که همه مردم جهان در آن مشترک هستند، بازار نام دارد. ولی آنچه بازار ایرانی را از سایر بازارهای جهان متمایز ساخته و یا می توان گفت برتری داده، این است که اصول طراحی و کاربرد آن تبدیل به الگو و سرمشقی برای بازارهای جهان شده تا آنجا که لغت Bazaar به قاموس مغرب زمین هم راه پیدا کرده و برای خود تعریف منحصر به فرد و مشخصی دارد. هدف تحقیق شناخت درونمایه های همگن و تشابه بازارهای ایران و همچنین تأثیر آنها بر بازتولید اجتماعی هنر بوده است. در این پژوهش بازارهای تهران، شیراز، اصفهان و اراک مورد بررسی قرار گرفته اند و نتایج حاکی از سازگاری آنها با اقلیم و فرهنگ ملی بوده است. در عین حال تأثیر اینگونه بازارها بر بازتولید اجتماعی هنر قابل توجه و مشخص است.

کلمات کلیدی:

فضای عمومی، هنر، عمومی، بازار، بازارهای تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290190>

